

Turen som
satte spor
s. 4-5

Spill og moro
s. 6-7

Gründer-
camp
s. 10-11

78° NORD

s. 8-9

«Det er ingenting som er sant, mor! Det er ingen gudar som er sanne.»

Dette fekk mor til 2.-klassingen høyre for ca. 10 år sidan. Det hadde kome frå læraren på ein skule som meinte seg å vere livssynsnøytral. For foreldra vart det ein vekkjar. Her var det andre enn dei som hadde stor påverknad på borna deira. Og læraren forkynnte noko heilt anna enn det dei som kristne foreldre ville borna skulle lære. RLE-faget oppdreg ofte til agnostisisme.

Det vart skulebytte. Var det rett?

Foreldrekallet

Det som læraren prøvde å lære 2.-klassingen var stikk i strid med det målet som foreldra jobba mot. I lys av foreldrekallet og misjonsbefalinga låg det på foreldra å lære borna og skape ein tillit til Guds Ord. 5. Mos 6,6-7: «Desse orda som eg byd deg i dag, skal du gøyma i hjarta ditt. Og du skal prenta dei inn i borna dine. Du skal tala om dei når du sit i huset ditt, når du går på vegen, når du legg deg, og når du står opp.»

Ein offentleg skule i endring

Allereie i 1736 var det ei allmenn forordning i høve til konfirmasjon. I 1739 kom

den første skulelova med faga kristendom og lesing og frå 1827 også med skriving, matematikk og song. Det var ein kristen skule. Sidan har det vore ei rekke lover inntil vi fekk gjeldande grunnskulelov i 1969. Frå dette merkeåret vart ikkje kristendomsundervisninga lenger rekna som ein del av statskyrkja si dåpsopplæring. Det vart no forbode med forkynning i skulen, men det var framleis mykje god kristendomsundervisning. Men også seinare har det diverse vore ei negativ utvikling, frå Mønsterplanen i 1987, via KRL i 1997 til RLE frå 2008. Vi kjem ikkje vekk frå at kristendomsundervisninga i den offentlege skulen har vorte tynn, i mange

høve negativ til kristen tru. Om skulen ofte framleis gjev grønt lys for å markere ei eller to av dei kristne høgtidene, så vert det likevel lite å bygge på. Denne situasjonen gjev i dag mange foreldre eit mykje større ansvar når det gjeld foreldrekallet og opplæringa. Det ansvaret bør dei i større grad vere seg bevisst, men det er samstundes ikkje enkelt å lukkast med det i ein hektisk og travel kvardag.

Knoppskyting av kristne friskular

Vi gler oss ikkje over slike historier som eg hørde om 2.-klassingen no i mars. Men når situasjonen i vårt kjære land i større og større grad er slik, så gler vi oss over knoppskyting av kristne friskular. Dei sprett opp rundt omkring i landet. Fleire kristne friskular har kome i gong dei siste åra og nokre nye vil vere klare også frå hausten. Det gjeld bl.a. Tryggheim Strand og Hans Nielsen Hauge vgs, Fredrikstad (NLVgs nr. 10!) Desse skulane kan med frimod gå inn i læraroppdraget, misjonsbefalinga og støtte foreldra i foreldrekallet. Deira opplæring kan reknast som god dåpsopplæring. Vi siterer Torgeir Flateby i KFF; «(Foreldre/skoler) ... ikke lot seg tvinge til å bryte med sin samvittighet. De er på en måte i samme båt som de nå aktuelle «samvittighetslegene». Faktisk er det slik i dag at barn i vår offentlige skole kan få vite at det de har lært hjemme om troen på den treenige Gud ikke gjelder i skolen og livet. Mange barn mestrer ikke denne konflikten og ikke foreldrene heller. Derfor vil noen til kristen skole.»

Kvífor bør vi ha kristne friskular i Noreg?

Vi siterer også tidlegare rektor Asbjørn Nordgård: «Friskoler er et nødvendig element i et levende demokrati. Da tenker jeg på alle slags livssynsskoler, ikke bare de kristne. Barna som vokser opp, er jo ikke statens eiendom. Menneskerettighetserklæringen slår fast at det er foreldrene som har rett til å bestemme hva barna skal påvirkes av – helt til barna selv kan overta ansvaret. Staten har aldri retten til å bestemme hva alle barn skal påvirkes av. Ut fra menneskerettighetene kan vi derfor si at det er statens plikt å legge til rette for at foreldre har reelle muligheter til å finne et alternativ til den offentlige skolen – også et kristent alternativ. I dagens Norge er det veldig tydelig at kristne trenger alternativ til den offentlige grunnskolen.»

Gjermund Viste

Kjartan Håland

Tomas gir tvilen et ansikt. Det går an å forstå Tomas. Han angriper det han blir fortalt med sin egen fornuft. Tanken på at Jesus var erklært død for så å leve i beste velgående, var simpelthen ikke rasjonell.

Bibelen gir sin egen tolkning av tro. "Men tro er full visshet om det en håper, overbevisning om ting en ikke ser." (Heb.11, 1) Dersom jeg faktisk tror at Gud eksisterer, må jeg også åpne opp for muligheten for at Hans tanker er større enn mine tanker, og at Han har kraft til å gjøre det som er fornuftsstridig. Troen overtar der fornuften kommer til kort.

Tomas fikk en ny sjanse. Jesus møtte tvilen hans og motbeviste den. Hos Jesus er det plass til hele menneskets følelsesregister, også tvilen. Det vi kan lære av Tomas, er at vi går til Jesus med vår uro og søker svar der. Der har troen de beste vekstvilkårene (Rom. 10, 17). Dermed kan også vi komme styrket ut av tvilen – slik som Tomas.

Tvil – troens skygge

Disippelen Tomas med det noe ufortjente tilnavnet "tvileren," stilte Jesus skeptiske spørsmål (Joh. 14, 5) og trodde heller ikke på vennenes vitnemål om at Jesus hadde stått opp fra de døde.

Tomas var ikke alene. Det var flere andre disipler som vaklet i troen på tross av alt de hadde sett og hørt sammen med Jesus. Hvem var det som ble engstelige

for stormen på sjøen - selv om Jesus sov i båten? Kanskje kjenner også du, som jeg, av og til på usikkerhet i egen overbevisning?

Selebert besøk i fransk-klassene!

(célèbre adj. – berømt)

■ Anne-Berit G. Aanestad

Rett før jul fikk fransk-klassene på Tryggheim besøk av Michel Simonsen – norsk-kanadier som for en periode arbeider ved NATOs regionale hovedkvarter i Stavanger. Michel har vært franskklærer selv, og det merket vi godt. Han fortalte på enkelt og forståelig fransk om hjemlandet sitt Canada, om forskjeller på kanadiere og amerikanere, og om hvordan han som fransk-kanadier opplevde å komme til Norge og Stavanger. Michel har norsk mor, Sigrid, som var kontaktperson for utvekslingsturer med franskelever fra Tryggheim til Montréal på 90- og 00-tallet.

Elevene syntes det var kjempespennende å høre en «ekte» franskalende mann fortelle, og noen av dem ble til og med igjen etter at timen deres egentlig var slutt for å høre mer.

Sammen med lokalbefolkningen i jungelen.

Turen som satte spor

Natt til søndag 27. oktober satt vi spente på Sola flyplass på vei til Indonesia. Vi hadde en lang og spennende reise foran oss. Vi mellomlandet i Frankfurt og møtte elever fra andre NLM-skoler som vi skulle reise sammen med. Vi ble raskt kjent med dem, og vi hadde en fantastisk tur sammen.

■ Av: Elisa Katrina Helgøy og Miriam Haavardsholm

Vi ankom Medan sammen med ekteparet Mona og Eivind Sætre, som tidligere har vært utsendinger i Indonesia. De kunne fortelle oss mye om landet, egne opplevelser og erfaringer fra tiden de bodde der. Dagen vi ankom Indonesia reiste vi til hotellet for å hvile ut og være opplagt til resten av turen.

Dagen etter reiste vi til NLM-basen i Medan, hvor vi lærte mer om prosjektet. Prosjektet er tredelt. For det første vil NLM forbedre helsetilstanden til befolkningen. De satser på å forbedre ernæring, hygiene og sanitære forhold. For det andre ønsker de å bedre livet til barn. Det fokuseres

på lese- og skriveferdigheter, fremtid og arbeid mot utrygghet og vold i hjemmet. Sist, men ikke minst fokuseres det på evangelisering! Indonesia er det landet i verden med flest muslimer, i tillegg er det mye fedredyrkelse og svart magi. 150 millioner mennesker i Indonesia regnes som verdens minst nådde med evangeliet. Dette viser i stor grad viktigheten av arbeidet her.

Turen gikk videre til en liten landsby kalt Langkat. Her bor det 400 familier, og kun én av disse er kristne, resten er muslimer. Utsendingene i denne landsbyen lever under samme dårlige forhold som lokalbefolkningen, for å bygge nære relasjoner med dem. Dette gjør det lettere å få tillit hos innbyggerne slik at de kan hjelpe dem. NLM har grupper for sparing, oppdragelse

og helse, hvor først og fremst kvinner samles for å få undervisning. De er i en såkalt kartleggingsfase hvor de ser hva befolkningen trenger. Jordbruk og utdannelse er viktige punkter NLM må ta tak i.

På Medans største søppelplass bor det 200 familier som livnærer seg av søppelplukking. Vi ble møtt av en grusom lukt og følte at vi var i en annen verden. Det var søppelberg så langt øyet kunne se, og vi så folk stå på haugene og plukke søppel. På grunn av svovelforgiftning og urent vann som kommer fra søppelet, er dødeligheteneldig høy. Også her driver NLM grupper for sparing, oppdragelse og helse. Vi besøkte et hus på søppelplassen hvor NLM driver leksehjelp for barn. Vi ble møtt av mange smilende og glade barn som til tross for situasjonen de befinner seg i er lykkelige. Vi fikk være med å dele ut mat til barna, og så hvor mye det gledet dem.

De siste dagene av turen reiste vi i åtte timer innover i jungelen til landsbyen Siabonghabong. Det var her NLM startet sitt første arbeid i Indonesia, og på den tiden hadde de verken strøm eller innlagt vann. NLM var med å starte en teologiskole

Gammel dame og mann i vannkanten i landsbyen Langkat.

her, og bygget opp kirken i området. Vi ble veldig godt mottatt av innbyggerne. De hadde stelt i stand en kulturveld for oss der vi fikk se nasjonaldraktene på søte jenter mens de danset. På søndagen serverte de et festmåltid som besto av blant annet gullfisk og griseturmer. Dette ble spist på ekte indonesisk vis, altså med hendene.

Vi tilbrakte de to siste dagene sammen med utsendingene og barna deres i utkanten av Medan. Dette var en god avslutning på turen, hvor vi kunne snakke om det vi hadde sett og opplevd. Vi sitter igjen med mange sterke inntrykk og opplevelser. Behovet for hjelp og evangelisering er ekstremt stort, og vi fikk se at arbeidet utsendingene gjør hjelper. Vi har fått et helt annet innblikk i hva misjon dreier seg om. Alt handler ikke om penger, men om å vise nestekjærlighet og omsorg. Vi i Norge er heldige som bor i et så godt og rikt land, og derfor har vi en gyllen mulighet til å hjelpe folk som ikke har det like bra som oss. Sist, men ikke minst er det viktig at vi husker på utsendingene i bønn. De står overfor utfordringer hver dag og trenger all støtten de kan få.

Barn i undervisningsgruppe på søppelplassen.

Nysgjerrige barn i jungelen Siabonghabong.

En mann plukker søppel på søppelplassen i Medan.

Misjonsprosjektet 2013/2014: INDONESIA

Indonesia er et land med store ressurser, men med mye fattigdom på mange plan. Landet har store utfordringer innen helse og hygiene.

NLM og nasjonale medarbeidere har dannet en lokal organisasjon. Organisasjonene arbeider i fattige lokalsamfunn og tilbyr bl.a. opplæring/kurs innen helse, hygiene og landbruk samt yrkesrettede kurs.

NLM er også involvert i prosjekter innen bistand og evangelisering.

Den første delen handler om enkle trinn mot en bedre helse

- Bistandsprosjekt i flere landsbyer i Indonesia
- Helhetlig tankegang
- Forebyggende helsearbeid gjennom undervisning og praktisk opplæring
- Ernæring, hygiene, vanntesting og sanitære forhold

Den andre delen handler om bedre liv for barn i Indonesia

- NLM ønsker å bedre barns hverdag i landet.
- Noen av utfordringene er manglende lese- og skriveferdigheter, manglende tilrettelegging og planlegging av barnas fremtid, og ikke minst utrygghet og vold i hjemmet. Det arbeides derfor med:
 - Å bedre kvaliteten i grunnskolen
 - Leksegrupper
 - Møter med foreldre der man tar opp viktige tema som familieverdier og barnas fremtid.

Den tredje delen handler om evangelisering

- Indonesia er landet med flest muslimer i verden. Landet har også mye fedredyrking og svart magi.
- 201 folkegrupper (150 mill.) i Indonesia regnes blant verdens minst nådde med evangeliet. Det er derfor viktig å:
 - utruste kirken
 - støtte Abdi teologiske seminar
 - ha utsendinger blant en glemt og unådd folkegruppe
 - drive søndagsskolearbeid

Målsetningen for prosjektet dette året er på 600.000 kroner.

Spill og moro en hel uke til ende

- Dette er definitivt en rolle som passer til meg, sier Joakim Halvorsen med glint i øyet, mens han fornøyd plasserer en stor grisenese midt i fjeset. Det er tid for forestilling på Tryggheim ungdomsskule.

■ Av Anine Roth Jacobsen
og Knut Reier Indrebø

Stemningen er høy på bakrommet ved scenen i møtesalen på Tryggheim. Det er fem minutter til aller siste framføring av forestillingen «Dei bortkomne» skal begynne, og mye av nervositeten hos niendeklassingene er som blåst bort etter at de allerede har hatt fire tidligere framføringer for medelever, barneskoler og foreldre. Replikene sitter og alle vet hvor de skal være til enhver tid. Likevel er det en som leter etter telefon-rekvisten, en tekniker som frykter feedback i høytalerne, og noen som fortsatt føler det litt ubehagelig å skulle gi en hjertelig og god klem på scenen i alles påsyn.

I mense sjekker scenesjauerne at alle detaljer og kulisser er på plass før første scene, samtidig som teknikere på både lys, lyd og videoopptak gjør siste finpuss. Gjennom den siste uka har de blitt trygge på hverandre, både skuespillerne og de mer «usynlige» i kulissene.

Dramatisk tradisjon

Elevene på niende trinn på Tryggheim ungdomsskule har hvert år et slikt opplegg, der hele trinnet i løpet av ei drøy uke er med på å sette opp en forestilling. Også dette året er forestillingen skrevet av Sigurd Idland, lærer ved Tryggheim ungdomsskule.

- Det er en spennende forestilling som inneholder mye dramatikk, følelser, dans, sorg og skuespill, forteller Idland.

Historien tar utgangspunkt i den kjente fortellingen om faren som hadde to sønner, der den yngste vil ha arven og reise bort, og ender opp som en bortkommen

Magnar Giljebrekke har kontroll på spakene.

Joakim Halvorsen sjekker at nesa sitter som den skal før han skal på scenen (Foto Knut Reier Indrebø).

Lærer, instruktør og manusforfatter Sigurd Idland gir de siste instruksjonene før siste forestilling (Foto Knut Reier Indrebø).

Frå innspelinga av storfilmen om den bortkomne sonen.

Historien tar utgangspunkt i den kjente fortellingen om faren som hadde to sønner, der den yngste vil ha arven og reise bort, og ender opp som en bortkommen sønn.

sønn. Når sønnen endelig er kommet hjem igjen, og faren har tatt ham imot, viser det seg at det hele er en filminnspilling. Men i sine egne liv har de unge filmskuespillerne problemer å streve med, og er like bortkomne som den bortkomne sønnen. Men tør de å komme hjem igjen og begynne på nytt?

En positiv erfaring rikere

Så er lyskasterne slukket og den siste applausen stilnet. Både lærere og elever er fornøyde med innsatsen, enten de var skuespillere, lyd- og lysteknikere, dansere, sangere, stamp-gjeng, folk som stod for kostymene og rekvisittene eller kokker som hadde laget maten som ble solgt etter forestillingen.

- Dette er kult, jeg får masse energi av det. Det er kjempegøy, selv om vi feiler litt innimellom, sier Anne Bjelland rett etter forestillingen.

- Det beste var da vi hadde forestilling for foreldrene våre, sier skuespiller Clement Aasmann Størksen. - De lo så mye, til og med av det de ikke skulle le av, sier han.

Til sammen varte forestillingen cirka en time, en time med god underholdning og god moral. Etter forestillingen var det mulighet for å kjøpe kaker, boller og andre herlige fristelser laget av matgruppa.

Kor er refleksane?

Det er desember med regnfulle og svært mørke morgenar, og store flokker med elevar er på veg opp den smale og svakt opplyste Tryggheimvegen. Mange av dei kryssar vegen utan å sjå seg for, både med og utan sykkel. Og svært få brukar refleks. – Her må det gjerast noko, tenkjer miljøterapeut Jan-Magne Aanestad.

■ Av Knut Reier Indrebø

- Det var skummelt, særleg med syklistane. Ein såg svært lite til dei før dei plutsleig var på tur over til andre sida av vegen. Samstundes fekk me tilbakemeldingar frå foreldre ved ungdomsskulen om at skulen gjerne måtte gjera noko med refleksbruken til elevane, seier Aanestad. Det blei oppfordra til å få lys på sykkelen og refleks på kroppen, men lite skjedde. Det såg ut til at dei måtte finna ei gulrot for elevane.

Opplysande resultat

Resultatet vart ein eigen kampanje på ungdomsskulen som gjekk frå nyttår og ei god veke ut i mars, der ein av elevane som trufast brukte refleks kunne vinna ein iPad sponsa av næringslivsbedrifter på Jæren. Målet var at alle elevane skulle ha refleks på kroppen og refleks eller lys både framme og bak på sykkelen. Ved første fellessamling etter nyttår vart det sett særleg fokus på kor viktig det er med refleks, der også politiet var innom. Politiet hadde dessutan sykkelkontroll langs skulevegen ein av morgenane.

- Me såg endring hjå svært mange av elevane etter at kampanjen byrja. Sjølv sagt var det også nokre som ikkje brydde seg, men resultatet er uansett ei forbetring, understrekar Aanestad.

Skuffa over vgs-elevane

Registrering av refleksbruk vart gjort ved sykkelkontroll, reflekskontroll og handsopprekking i klassane på tru og ære. Vinnaren vart kåra i midten av mars.

- Det var mange flinke elevar, og fleire låg an til å kunna vinna. Det som derimot har vore skuffande å sjå, er at det mellom elevane på vidaregåande er få som nyttar refleks. Ein kan spørja kvifor, og gjerne be dei det gjeld tenkja gjennom kva signal dei gir til yngre elevar. Er dei gode førebilete? Kanskje kan vidaregåande få ein sjanse neste vinter. Det ser i alle fall ut til at det blir ny kampanje på ungdomsskulen, og Aanestad vil gjerne ha heile Tryggheim skular med på ballet.

- Og neste gong startar me endå tidlegare enn dette året, i dei tidene me stiller klokka tilbake, avsluttar refleksgeneralen.

HARDE REFLEKSFAKTA:

- Refleks reduserer risikoen for å bli påkøyrd med 85 prosent.
- Du treng refleks sjølv om det er gatelys. Flest fotgjengarulykker skjer i byane.
- Berre 29 prosent av vaksne nordmenn brukar refleks i mørkret. Kvinnene er flinkast, der 32 prosent brukar refleks.
- Sogn og Fjordane (45 prosent), Rogaland (36 prosent) og Finnmark (33 prosent) har høgst gjennomsnittleg refleksbruk i åra 2008-2012.

Kjelde: Trygg Trafikk

78° NORD

Campingtur med beltevogn.

Vandrer det isbjørn i gatene i Longyearbyen? Har byen fått navnet sitt på grunn av et eller annet langt vondt år? Trenger nordmenn pass for å reise dit? Hva får to 16-åringer til å dra mer enn 2000 km derfra for å gå på videregående?

■ Av Bjørg Topnes
Svalbard-foto: Are Henningsen

Svar på sånne spørsmål har kommet mye nærmere i det siste, for i høst fikk Tryggheim to elever fra Svalbard. Det var historisk. Kameratene Håkon Lyngøy og Are Henningsen begynte på henholdsvis vg1 Helse og oppvekst og vg1 Elektrofag. I fjor utgjorde de 10 % av 10. klasse i Longyearbyen, byen som for øvrig har fått navn etter mannen som starta opp gruvedriften i området.

Håkon valgte Tryggheim fordi det er en kristen skole. Dessuten har foreldrene hans vært elever her en gang i tida, og ikke minst hadde skolen ei linje han kunne tenke seg. I tillegg hadde han hørt at det var en fin skole med ordentlige regler og god orden.

I Longyearbyen er det én skole som dekker alle trinn fra første klasse i barneskolen til tredje klasse på videregående. Et forholdsvis lite elevgrunnlag gjør det langt fra sikkert at skolen tilbyr favorittlinja når man er kommet til videregående. Da ser man seg om etter alternativ. Are hadde to krav til videregående: Elektrofag og internat. Mulighetene var bare to. I følge Are lå det én langt fra allfarvei

i Midt-Norge et sted, mens Tryggheim derimot virket ganske sentralt.

Et stykke reisevei har de uansett. Det betyr minst to mellomlandinger og dessuten bagasjehenting, ny innsjekking og legitimasjonskontroll i Tromsø fordi Svalbard ligger utenfor Schengen-området. I tidsbruk likner det mye på en USA-tur. Men gutta reiser hjem både tre og fire ganger i løpet av skoleåret.

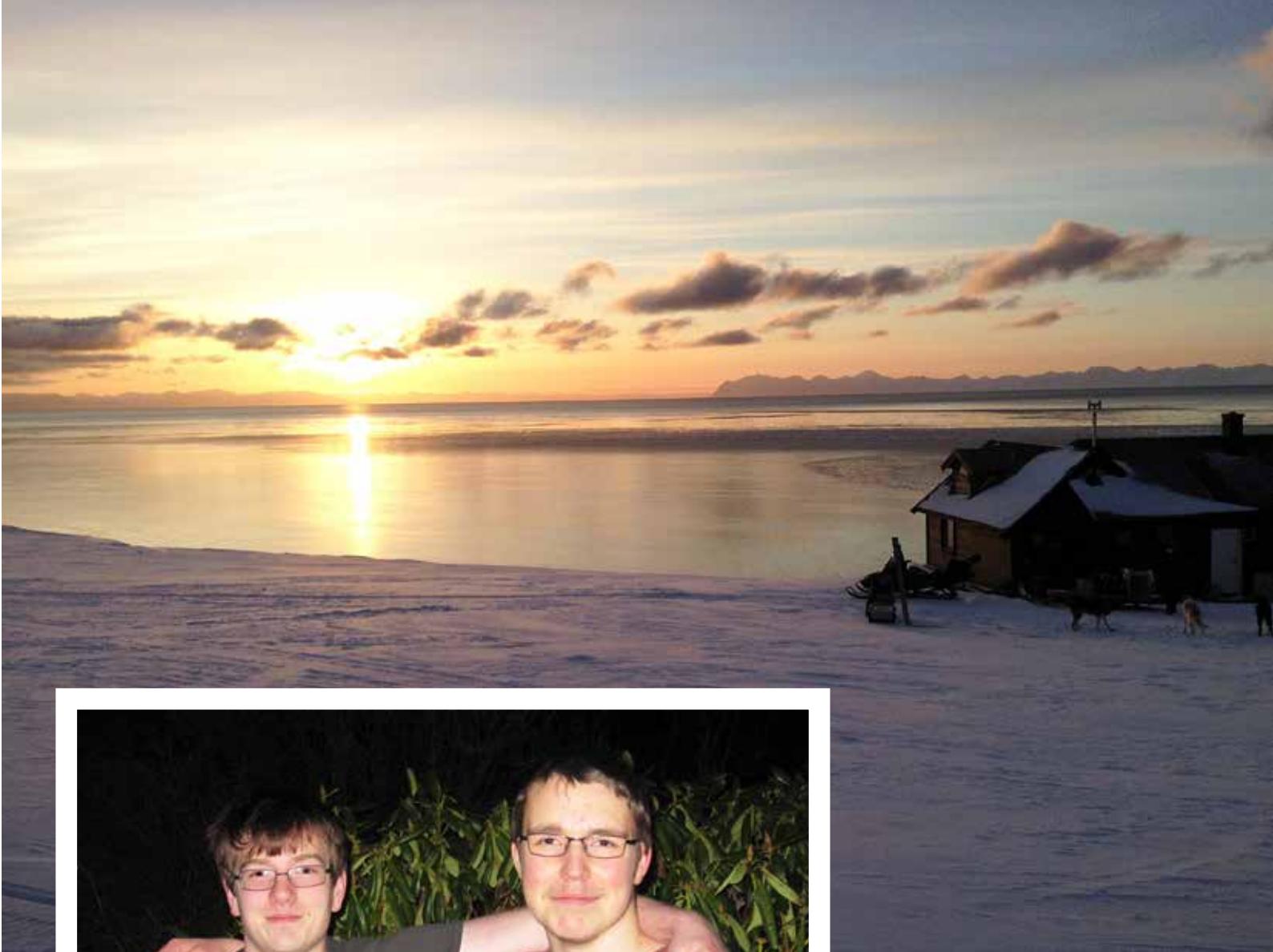
Håkon flyttet til Svalbard for fire og et halvt år siden. Faren fikk jobb, og familien var klar for noe nytt. Håkon fikk en tyggis i velkomstgave på skolen, og det gikk ikke lenge før han ble kjent med Are og en til. De fant tonen og hadde stadige kameratkvelder.

Are snakker en blandingsdialekt som er typisk for området mens Håkon gjør som en del andre og forsøker å holde på dialekten han lærte på fastlandet. Are har derimot bodd på Svalbard hele livet. Faren er født og oppvokst på øya. Mora fikk jobb for en kort periode som nå er blitt til tjuefem år. - Det sies at enten blir man bitt av Svalbardbasillen, eller så mistrives man. Døgnrytmen kan være en av utfordringene. Sommertida er som en eneste lang dag, mens mørketida er tilsvarende mørk, forteller de.

Kartkilder:

Europa-kart: <http://www.turkey-visit.com/svalbard-map.asp>
Svalbard-kart: <http://www.mappery.com/map-of/Svalbard-Physical-Map>

Håkon og Are stiller i t-skjorter i 5 plussgrader.

Regnet og blåsten på Jæren i vinter er nærmest for sommer å regne for gutta fra permafrostområdet. Men vinden er kjent.

- Den kjøligebrisen fra alle kanter tar aldri ferie på Svalbard. På en god sommerdag kan temperaturen kanskje strekke seg opp mot 10-15 grader, mener Håkon.

- Jeg savner snø på Jæren, fortsetter han, og tenker tilbake på skidager med skolen langt innover og oppover snøkledde berg. - og nei, avkrefter Are, det er ikke isbjørn i gatene. Dyra har ferdelsrutene sine langt utenfor byområdet.

De fleste kommer til Svalbard for å jobbe. Are kan fortelle mye om de mange

gruvene som er hovedinntektskilden og årsaken til at steder som Longyearbyen og Barentsburg eksisterer. De leverer kull til blant annet motorblokker i biler. Men turister kommer også, ikke minst i påsken. Det fraflyttede gruveområdet Pyramiden er ett av de populære stedene å besøke.

71° nord er et begrep for det nordligste punktet i Norge. Longyearbyen ligger enda 800 km lenger nord. Den urorte naturen kan være en god grunn til å ta en tur. Første påskedag er første sjanse til å se midnattssola dette året.

Midnattssol ved hytta til familien Henningsen.

Longyearbyen.

Midnattssol.

And the winners are ...

Gründercamp på Tryggheim

Gründercamp hadde me aldri hatt på Tryggheim. Men 20. november i fjor var 1. klasse på elektro hjå oss og både media og kommunikasjon og bygg- og anleggsteknikk ved Time vidaregåande skole samla i møtesalen til nettopp dette. Gründercamp vert arrangert av Ungt entreprenørskap (UE), ein organisasjon som mellom anna arbeider for å få til ungdomsbedrifter rundt på dei vidaregåande skulane. Rådgjevar ved UE Rogaland Jan Ove Tobiassen fortel at dei vil byggja ned terskelen til å satsa og inspirera elevane til å tenkja nytt og annleis.

Tekst: Ingvar Fløysvik
Foto: Vidar Ulseth, Time vgs.

Ein Gründercamp er ein konkurranse. Grupper på fem tevlar om kven som kan løysa eit oppdrag best. Oppdraga vert gjevne av Enova, og denne dagen er det Norsk Wind Energi som leverer dei. Samlinga tek til med felles orientering ved Tobiassen. Gruppene er delte inn slik at alle linjene, og dermed begge skulane, er representerte. Kvar gruppe skal vera ei lita konsulentbedrift. Den eldste i gruppa er dagleg leiar, den nest eldste økonomiansvarleg. Bedrifta skal laga ein kort og presis forretningside. Han må vera framtidssretta, nyvinnande og kreativ, men mogleg å gjennomføra innan fem

år. Dessutan skal gruppa laga ein modell som viser forretningsideen. Det dei treng til modellen, får dei kjøpa i «butikken» - eit langbord strødd med ulike effektar. Kvart lag får 300 byggjepoeng og må halda orden på økonomien slik at poenga rekk til alt dei vil handla inn. Kvart føretak får fire minutt til å leggja forretningsideen sin fram for ein jury.

Etter Tobiassen får Wim Blekens frå Norsk Wind Energi ordet. Han orienterer litt om vindkraftteknologi og presenterer deretter dei to oppdraga gruppene kan velja mellom. Det eine oppdraget går ut på å byggja ein økolandsby som har energieffektive og miljøvenlege bustader med godt inneklima.

Landsbyen skal vera eit kostnadseffektivt og miljøvenleg alternativ for folk som treng ein stad å bu. I det andre oppdraget skal gruppa utforma ein energipark i Noreg for små industribedrifter, der all energi kjem frå fornybare kjelder.

Etter dette storma elevmassen inn i gymnastikksalen, der det allereie var sett ut bord til gruppene. I alle bedriftene møtte elevane ein eller fleire dei ikkje kjende frå før, slik det gjerne er når nokon er ny på ein arbeidsstad. Men snart var alle laga godt i gang med å løysa oppdragene sine. Forretningsidear vart formulerte, og fantasifulle modellar byrja ta form kring på borda. Etter avtala tid møtte gruppene fram for juryen, og vinnarlaget vart kåra.

Tryggheimhelsing tek ein prat med dei to elektrolærarane som har stått for opplegget frå Tryggheim si side, Siv Klakegg Egeland og Lars Arild Reilstad. Sidan det er fyrste gongen noko slikt er skipa til på skulen vår, vil me gjerne vita korleis det kom i stand. - Tryggheim skular ynskjer å gje meir rom for nyskapande tenking på skulen vår og arbeida for eit tettare samarbeid med næringslivet. Difor valde me på elektro å bruka prosjekt til fordjuping på vg1 slik at

Tryggheimkalender

APRIL

Man. 14. – tirs. 22. Påskeferie
Lør. 26. – søn. 4.5. Personaltur til Israel

MAI

Fre. 30. Fridag

JUNI

Fre. 13. Avslutningsfest

TRYGGHEIMHELSING

Redaksjonskomité:

Kjartan Håland (redaktør)
Anne-Berit Gomo Aanestad (redaktør)
Sofie Braut
Ingvar Fløysvik
Knut Handeland
Bjørg Topnes
Knut Reier Inderbø (ungdomsskulen)
e-postadresse: post@tryggheim.no
Kasserer: Aud Bodil Voll
Bladet koster kr 100,- pr år.
Kontonr.: 3000.23.29626
Trykk: Lura trykkeri AS
Layout: Tubb (Oddbjørn Myklebust)

Kva vil juryen seia.

elevane våre fekk erfaringar med entreprenørielle arbeidsmetodar. Me kontakta Ungt entreprenørskap i Rogaland og vart varmt mottekne av Jan Ove Tobiassen. Det var han som føreslo at Tryggheim og Time vidaregåande skulle gå saman om ein gründercamp.

Eg går ut frå at det ikkje berre var å fastsetja ein dag og kunngjera samlinga for klassane. Korleis har de førebudd elevane?

- Fyrste del av skuleåret har me brukt ein del timer på å arbeida i grupper, der målet har vore å finna ut korleis den enkelte eleven «plasserer» seg i gruppa: Tek han leiinga? Er han støttande? Er han analytisk? Me har òg arbeidd fagleg med temaet energi og energikjelder og brukta mykje tid på kreativ tenking rundt det å skapa ein forretningsidé og undersøkja om ideen er liv laga.

Vissste du at...

Maria Dypdahl Hauge (HS/PB 09-12) og **Martin Underhaug** (PB 11-12) giftet seg 15. juni
Kristina Haugen (ST 07-10) og Tore Kåstad giftet seg 28. juni
Aud Karin Kjølvik (lærer 88-95) og Ragnar Ringvoll giftet seg 27. oktober
Bernt Thomas Falkum (AF 03-06) og Mari Sele giftet seg 15. februar

Aslak Tegle Sande (3ST) vant NM-gull i bueskyting i 2013

Anette Thingbø (3ST) vant NM-gull i miniatyrskyting i 2013

Oddmund Gravdal (studieinsp.) vant NM-gull menn 65-69 og bronse i nordisk veteransykling i 2013

Svein Fjermestad (AF 04-07) og korpset Eikanger-Bjørsvik fra Nordhordland vant NM for brassband 2014 i Grieghallen, Bergen i februar. Svein er trommeslager i korpset.

I år som i fjor var det elever som gikk videre til den nasjonale finalen i informatikkolympiaden. I år var det **Åsgeir Horpestad** (3STA), **Asbjørn Apeland** (3STB) og **Terje Haga Stavnen** (3STB).

Vi gratulerer, og ber dere fortsette å tipse oss om folk som bør være med på denne listen. Send e-post til aaanestad@tryggheim.no, SMS til 906 52 360 (Kjartan H.), eller ring eller skriv til skolen.

på leiarsamlingar tre ettermiddagar, fleire har vore på økonomikurs, og lærarane har delteke både på økonomikurs og på eit kurs halde av Enova. Dei skal dessutan på ei nettverkssamling i mars, får me vita.

- Me synest dette er eit godt høve til å verta kjende, drøfta erfaringar og får i tillegg gode kontaktar med lærarar på andre skular i Rogaland. Det er ikkje samlingar der ein berre sit og høyrer. Me vert utsette for erfaringsbaserte oppgåver og må i elden «og kjenner på kroppen korleis det er», seier Siv til slutt.

Me skjønar opplegget har vore framifrå lærings både for elevar og lærarar.

Så har me sjølv sagt lyst å høyra korleis lærarane tykkjer arrangementet hadde gått, om dei er nøgde.

- Det er spennande og kjekt å arbeida på tvers av studieretningar og ikkje minst på tvers av skular, svarar Lars Arild. - Me er stort sett fornøgde. Dette var fyrste gongen. Eit og anna vil me nok gjera annleis eit anna år, men i det store og heile synest me det har vore svært gildt å vera med på dette.

Hadde gründercampen vore ei veke før, kunne me ha fått han med i sist nummer av Tryggheimhelsing. Men no fekk me koma tilbake til Siv og Lars Arild ute på nyåret og høyra om det har vore nok å oppfylging etter konkurransedagen i november. Lærarane fortel då at dei framleis har kontakt med Tobiassen. Tre av elevane har vore

Kreativitet og iver i gruppene.

Returadresse:
Tryggheimhelsing
Tryggheimveien 13
4365 Nærø

Tryggheim-basaren

Årets Tryggheimbasar gikk av stabelen onsdag 12. februar og lørdag 15. februar. Det er gildt å ønske velkommen nåværende og tidligere elever, foresatte og trofaste tryggheimvenner til møte og basar.

■ Av Kjetil Halvorsen

På forhånd hadde mange gjort en stor innsats blant annet med å selge lodd og støtte skolen med gevinst.

Under hovedlotteriet ble det solgt lodd for ca. 480 000 kr, og i løpet av kveldstrekningene solgte vi for ca. 65 000 kr. Summen utgjør et godt og tiltrengt håndslag til skolens økonomi.

Onsdag fikk vi med oss Marit Thingbø som taler. Kvinnetroen Siembra var med og sang. I pausen stod loddssalg og kaffemat på menyen.

Lørdag startet med foreldredag på dagtid, og mange foreldre ble igjen for å delta på basarkvelden. Det var veldig godt oppmøte denne kvelden. Tryggheim hadde bestilt marsipankake til alle, og praten gikk godt over kaffikoppen. Åge Solsvik var med som taler, og Bjerkreim Syngjande Kameratar deltok med sang.

Elevlaget la ned et stort arbeid med basaren i år også, og vi takker dem for et viktig bidrag til Tryggheim. Takk også til dere alle som tok turen til Tryggheim disse kveldene. Det betyr mye for skolen og elevene som går her.

Trekningsliste Tryggheimbasaren 2014

- 1 Maleri av Storm Juliusen, 3912. Sigrunn og Jan Ove Selstø
- 2 Møbler Bohus, 2330. Marianne Bjorland
- 3 Miele Kaffimaskin, 6987. Anne Synnøve Ånestad, Varhaug
- 4 Sykkel, 23084. Vegard Skjørestad, Jørpeland
- 5 Symaskin, 24504. Eivind Svensen, Tryggheim
- 6 Maleri av Odd Dubland, 1924. Aud Sørø
- 7 Hagebenk, 24003. Marit S. Bø
- 8 Safe, 11849. Asbjørn Stokkeland, Brusand
- 9 Dekket kaffibord, 16006. Fam Gunstein Vassbø, Erfjord
- 10 Batteridrill, 16693 Siv og Steinar Evje, Kvernaland
- 11 Gavekort Fargerike Halvorsen, 1312. Jorunn R Høidal, Vigrestad
- 12 Green Gate Servise, 15192. Tyra Randi Josdal, Tonstad
- 13 Glasskunst, 3350. Elisa og Jan Helge Aarseth, Vigrestad
- 14 Trøtraktor, 3379. Geir Palle Haarr
- 15 Kompressor m/spikerpistol, 2473. Jenny og Sven Viste
- 16 Lykt Holmegård, 4905. Olav Aardalsbakke, Hafsfjord
- 17 Sølvfarga etasjefat, 8957. Tove Helen Gilje
- 18 Ullpledd, 4662. Kari og Arne Eggebø, Nærø
- 19 Kahler vase + fat, 11763. Astrid Austbø Smedsgård
- 20 Puter, 3472. Jofrid Viik, Nærø
- 21 Dukkevogn, 20165. Randi Apelseth, Tananger

«Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.» (Jes. 53,5)

GOD PÅSKE!